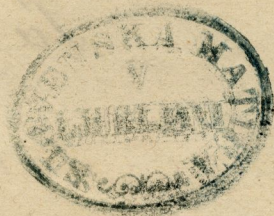

1.
Glavni odbor.

Na vabilo Novično od 4. listopada t. l., se podpisani
prederzne sledeče iz kraja Motnik in njegove
okolice slavnemu Matičnemu odboru za porabo,
ako bo za taisto, v ponižnosti pokloniti:

52. 7/79

Kar petje zadeva, se tukraj, razun pri božji služ-
bi malo, pa malo prepeva; le včasih po noči se
sliši od okolj stopajočih fantov kaka pesem, pa le
takrat, kadar sta gerlo in tribuh vina polna, in
tudi leta je večji del tako zakrožena, da bi se rajši
ne slišala, ker le vino pesem iz sitiga gerla gori.
Včasih pri veselih skupčinah ali pri koki kupči-
ji, in pri kupici sladkega vinca se prigodi, da se kaka
okrogla zapoje, n. pr.

Prešmentani pijanček pobolšaj se kaj,

Sej pobolšani pijančki veljajo še kaj!

Bratee, kaj je to? Bratec, kaj je to?

Da ga piješ tak močno, močno, močno!

Sej bi ga še večkrat, sej bi ga še večkrat,

Pa ni dinarca vsekrat, vsekrat, vsekrat,

Pa le zdaj ga bom, pa le zdaj ga bom,

Ti ga v rokah deržim, deržim, deržim,
ali:

Na svetu lepše rožce ni,

Hakor je vinska terta,

Po zimi spi, spomlad cveti,

V jesen pa glaške naliva.

So tudi druge rožice,

Pa tega ne storijo,

Hakorta storila je,

Ti je nas napojila.

Tudi:

Sprehajala tam po vrtu

Se jesen je deklica,

Žalovala, ko vsahnila

Gepa nje je rožica.

Ti si ljuba rožca moja?

Ti cvetela si lepo,

Al me hočeš zapustiti?

Prava dekle žalostno.

Zmirej sim ti skerbno stregla,

In ljubila verčno te,

Čim? povej, mi si me žalila,
Da zapušaš vvela me.

Nisi ti me razžalila,

Pravi mila rožica,

Ti prijateljca edina

Bila si mi deklica.

Dnevi moji so minuli,

Nastopila že jesen,

Cvetje bo mi zamorila,

Položila v grob leden.

Deklica, glej! tudi tebi,

Čas mladosti naglo gre,

Mlada leta lepote

Bo minulo hitro te.

Kdaj si mlada, kot cvetlica

Razcvetena tu stojiš,

Sladko kakor jež spomladi

Svoje mlade dni živiš.

Prehitela pa minljivost

Tebe bo, kot mene zdaj,

Cvetje bo ti pomorila,
Odpeljala zlati raj.

Ono cvetje, ki vzeti
Čas ti nikol nemorega,
Je nedotržnost, čednost sveta,
Ona večno zlati raj ima.

Tak je rožca govorila
In učila deklico,
Glavco svojo je nagnila,
Položila v gredico.

527/80.

Pregovori so pa pri Motniku ti le v navadi:

1. Laž ima kratke noge.
2. Pred svojim pragom pometaj!
3. Farška mavha ni nikol polhna.
4. Majhina iskrica velikogernj naredi.
5. Kjer se osel vala, vselej tlako pusti.
6. Žejna žolna se teško nasiti.
7. Mera in vaga v nebesa pomoga.
8. Vstrižena ovca ima malo volne.
9. Kar mačka rodi, rado miši lovi.
10. Nikoli ni noč tako dolga, da za njo dan ne bi prišel,
In nikoli dan tako dolg ne terpi, da bi za njim tudi
noč ne sledela.